

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **L.-K., spol. s r.o.**, ul. S. 10/106, U.M., IČO: X., na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. januára 2008 č.k. 47 K 12/2005-340, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. januára 2008 č.k. 47 K 12/2005-340 sa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením podľa § 44 ods. 1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu L.- K., spol. s r.o., ul. S. 10/106, U.M., IČO: X.. Súčasne Ing. L.K. so sídlom kancelárie A. p. 6, L. zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty.

Rozhodol tak s odôvodnením, že predpokladom pre vyhlásenia konkurzu je existencia viacerých veriteľov, úpadok vo forme platobnej neschopnosti alebo predĺženia a existencia majetku potrebného na úhradu trov konkurzného konania. V čase vyhlásenia konkurzu mal súd za preukázané splnenie predpokladov potrebných pre vyhlásenie konkurzu z listinných dôkazov predložených dlžníkom, ktorý bol navrhovateľom, ako aj zo správy predbežného správcu. Po vyhlásení konkurzu si prihlásil svoju pohľadávku len jeden veriteľ, C. d.c. p.S.R., a.s. B.. Túto pohľadávku na prieskumnom pojednávaní konanom 14. septembra 2007 správca konkurznej podstaty poprel z dôvodu premlčania práva, čím sa stala spornou. Z dôvodu existencie len jedného veriteľa, ktorého pohľadávka je sporná, nastala skutočnosť, kedy podmienka potrebná na vedenie konkurzného konania neexistuje, kedy sú splnené podmienky na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods.1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní.

Proti tomuto rozhodnutiu podal úpadca odvolanie. Namietal, že konkurz na jeho majetok mal byť zrušený podľa § 44 ods. 1 písm. d/ zákona o konkurze a vyrovnaní, t.j. že majetok úpadcu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu, pričom sa neprihliada na veci a pohľadávky vylúčené z podstaty. Uviedol, že reálne existujú viacerí veritelia, ktorí majú splatné pohľadávky voči úpadcovi. Podľa jeho názoru na tom nič nemení skutočnosť, že títo veritelia si pohľadávky neuplatnili v konkurznom konaní. Súd po zistení, že úpadca nemá majetok postačujúci na úhradu výdavkov a odmenu správcu, mal pre nemajetnosť zrušiť konkurz na majetok úpadcu. Týmto spôsobom by došlo k zániku úpadcu výmazom z obchodného registra. Spôsob, ktorým krajský súd zrušil konkurz na majetok úpadcu vyžaduje pre zánik úpadcu zbytočné výdavky spojené na administratívno-technickú agendu úpadcu, ktorými peňažnými prostriedkami nedisponuje. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a konkurz vyhlásený na úpadcu zrušil podľa § 44 ods. 1 písm. d/ zákona o konkurze a vyrovnaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 2 písm. c/ OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní dlžník je v úpadku, ak má viac veriteľov a nie je schopný 30 dní po lehote splatnosti plniť svoje záväzky.

V zmysle uvedeného ustanovenia ak súd zistí, že dlžník má viac veriteľov t.j. najmenej dvoch, a ktorým súčasne nie je schopný po dlhší čas splácať splatné pohľadávky, tak je v úpadku a sú splnené podmienky pre vyhlásenie konkurzu, a to bez ohľadu na to, či je predĺžený (že má menej majetku ako dlhov).

Krajský súd v Banskej Bystrici na návrh dlžníka L.- K., spol. s r.o. U.M. uznesením z 3. júla 2007 č.k. 47 K 12/2005-188 vyhlásil konkurz na tento majetok a za správcu konkurznej podstaty ustanovil Ing. L.K.. Zo správy predbežného správcu zistil, že pre vyhlásenie konkurzu sú splnené podmienky ustanovené v § 1 ods. 2 a ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní, pretože dlžník je v úpadku z dôvodu insolventie a predĺženia a má majetok postačujúci na úhradu trov konkurzného konania podľa § 5 ods. 1 OSP. Boli teda splnené hmotnoprávne a procesnoprávne podmienky pre jeho vyhlásenie konkurzu.

Zo správy o stave konkurzného konania predloženej správcom konkurznej podstaty krajskému súdu 5. decembra 2007 (č.l. 249) vyplýva, že prihláškou si uplatnil svoju pohľadávku len jeden veriteľ, ktorého pohľadávku správca poprel pre premlčanie práva, pričom nepodal incidenčnú žalobu a nie sú ani finančné prostriedky na úhradu výdavkov

a odmeny správcu ako aj iných pohľadávok proti podstate, ktoré by vznikli v priebehu konkurzu.

Z uvedeného vyplýva, že dlžník, úpadca, nemá viac ako dvoch veriteľov, teda chýba zákonná podmienka insolvenčie dlžníka pre vyhlásenie konkurzu.

Podľa § 44 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní súd uznesení zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že nie sú predpoklady pre konkurz. V uznesení o zrušení konkurzu zbaví súd správcu funkcie a rozhodne o jeho odmene a náhrade výdavkov, ak o nich ešte nerozhodol (ods. 4 cit. zákona).

Súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zrušil konkurz podľa § 44 ods. 1 s poukazom na písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní. Správca konkurznej podstaty si odmenu neuplatnil, preto súd prvého stupňa o odmene a výdavkov správcu nerozhodol.

Podľa názoru odvolacieho súdu v konkurznom konaní bolo nepochybné zistené, že nie sú dané predpoklady pre ďalšie konkurzné konanie, a to dlžník nemá viac konkurzných veriteľov.

Preto ak súd prvého stupňa konkurz podľa § 44 ods. 1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní zrušil, tak rozhodol vecne správne. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie podľa § 219 OSP potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 27. marca 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: